

PRAZNIK NA VELIKEM OSOLNIKU

Najlepše darilo – asfaltna cesta

Dan po Martinovem, ko se je petkov delavnik prevešal v vikend in ko so hladni notranjski vetrovi napovedovali neprijetno vreme, se je na brežini ceste proti Robu morda dogajal najprijetnejši trenutek, če pa že to ne, pa povsem zanesljivo najbolj pričakovan. Viškogradski župan Bogdan Bračar je prerezal trak in odprta je bila rekonstruirana in predvsem na novo asfaltirana 4 m široka in skoraj 3000 metrov dolga cesta od Podloga do 700 metrov visokega Velika Osolnika v krajevni skupnosti Rob.

Nekaj priložnostnih besed je ob tem povedal Milan Petrič – predsednik vaškega odbora. Kasneje nam je v pogovoru povedal, da so priprave potekale leto in pol, krajani iz 46 tamkajšnjih hiš so prispevali vsak po 500 nemških mark v denarju, poleg pa še les in pesek. Ceste so izjemno veseli, žal pa jim je, da se to ni zgodilo vsaj 15 let prej, saj bi tako marsikateri krajan ne zapustil prijetne vasi Veliki Osolnik, kateri pa so sedaj z asfaltnim trakom nedvomno dane tudi lepe možnosti za razvoj izletniškega turizma.

No, pa se povrnimo k otvoritvi. Potem ko smo se zapeljali do same vasi in je tamkajšnji župnik slovesno blagoslovil novo cesto in pri tem še posebej poudaril varnost na njej, smo se skupaj z vaščani napotili v prostore starega a zelo vzdrževanega šolskega poslopja. Skupaj z njimi smo se povsili ob tem resnično težko pričakovanim dogodku. In tam smo slišali marsikaj zanimivega. Morda je bilo posebno doživetje prisluhniti sedaj 85 let staremu Antonu Ponikvarju, ki nam je obudil spomine na davna leta, ko je na Veliki Osolnik vodila steza in so vaščani sami z udarniškim delom, z lopatami in krampi, ki jih je dala takratna

občina, sami delali cesto polna štiri leta. Najhuje je bilo na takimenovanem Rusovem klancu, kjer je bilo ozko grlo in zemlja najtrša. Vaščani so se mu zahvalili z aplavzom in vidno ganjen je izrazil zadovoljstvo, da je na cesti sedaj asfalt. Tudi Janez Geroni, predsednik komunalne komisije v KS Rob je bil tega dne srečen, saj se je s to cesto odprla tudi možnost za ureditev cest v bližnjem Javorjih in bližnji okolici. To je tudi sicer največja letošnja pridobitev v KS Rob, kjer nereseni komunalnih problemov ne manjka. Še letos naj bi asfaltirali dostop do Dolščakov, drugo leto pa povežave od Roba do Krvave peči. Načrti se delajo za lokalne vodovode v Purkače, Cente, Osredki in nato še za Krvavo peč in prve vrtnice kažejo na dobro vodo. Sicer pa danes v KS Rob živi okrog 700 krajanov, manj kot pred vojno, ko so jih naštel okrog 1800. Pa vendar, osnovne pogoje življenja je treba zagotoviti, to si krajani Roba vsekakor zaslužijo in morda se bo zatem tudi v te prelepe kraje začel vračati življenje.

Hvaležni smo in znamo ceniti vse in vsakogar, ki nam je pripravljen pomagati pri uresničitvi teh razvojnih nalog, je dejal drugim Milan Tekavec poslanec v občinski skupščini in najbrže bo kar držalo, da je njegovi osebni prizadevnosti in trmi skupaj s poslancema Klančarjem in Zakrajškom bilo vredno izreči besede zahvale za upornost, da je izgradnja te ceste prišla v komunalni program. Brez sodelovanja občinskih moči in seveda mestnega sekretariata za komunalo ter g. Dolinarja, pa vse najbrže povsem gladko ne bi šlo.

Ob tem pomembnem dogodku zaželimo vsem vaščanom Velikega Osolnika in obiskovalcem tega kraja, varno vožnjo in veliko uspehov tudi v prihodnje.

O vrtičkarjih malo drugače

Mnogi vrtičkarji so pred tem, da bodo izgubili svoje zelenjavne vrtičke, ki so jih leta skrbno gojili in obdelovali. Vse kaže, da jih bo večina izgubila zaradi denacionalizacije. Zemljišča bodo vrnila lastnikom in potem je vprašanje, kaj bo s tistimi vrtički, kajti o svoji zemlji bodo oddajali lastniki. S tistimi, ki bodo sploh še hoteli oddajati zemljo v najem, se bo treba pogajati in skleniti najemne pogodbe pod drugačnimi pogoji.

To je v sedanjem času odprto vprašanje v večini ljubljanskih občin. V glavnem vrtičkarji doslej niso sklenili najemnih pogojev in so bila ta vprašanja dokaj neurejena. Poleg tega pa je imelo mnogo ljudi zaradi pomanjkanja ustreznih zemljišč svoje vrtičke ob prometnih cestah, kar ni tudi v skladu z ekološkega stališča.

Vendar se moramo tudi ob tem vprašanju ozreti po Evropi in se vprašati, kako so tam uredili in rešili ta vprašanja in kakšno so njihove izkušnje. Znano je, da je v nekaterih državah vrtičkarstvo organizirano gibanje. Ne gre le zato, da bi obdelovali zemljo in si s pridelavo zelenjave tudi nekaj privarčevali. Nekaterim gre le zato, da bi si v skladu s sodobnimi ugotovitvami pridelali bioloženjavo. (Kompost brez umetnih gnojil). Posebna kategorija so upokojenci, za katere je vrtičkarstvo poleg zabave lahko tudi ekonomsko pomemben vir zdrave in cenene hrane. Za mnoge pa je najbolj pomembno vprašanje rekreacije. Delo v vrtičku na svežem zraku, pridelava zelenjave in gojenje rož je za mnoge čas sprostitve, vprašanje zdravlja.

Tako lahko v razvitih državah srečujemo lepo urejene, ograjene površine z vrtički, ličnimi uticami. Občine poskrbijo za zemljo, ki jo potem dajejo pod določenimi pogoji v najem vrtičkarjem. Prepričani smo, da je sedaj pravi čas, da bi tudi pri nas začeli razmišljati o takih, sodobnih rešitvah. Temu se ne bomo mogli izogniti in bolje, da začnemo že sedaj na začetku, v prehodnem obdobju, reševati tudi vprašanje vrtičkarjev, ki ga ne smemo podcenjevati še posebej v urbanih okoljih. Reševati pa ga moramo predvsem v interesu te skupine občanov, v skladu z izkušnjami in rešitvami razvitih držav. Morda bi kdo pripomnil, da je to dokaj nepomembno vprašanje pa ni res. Tudi pri takih, konkretnih navidez obrobni vprašanjih, moramo pokazati in v vsakem življenju dokazati, da že razmišljamo in delujemo po evropsko.

TRNOVČAN

Mnenje o vrtičkarstvu

V zvezi s pobudo, naj bi vprašanje vrtičkarjev v prihodnje reševali v skladu z evropskimi izkušnjami je uredništvo »Naše komune« zaprosila za mnenje ing. arch. Boruta Lenardiča, ki dela na urejanju prostora v viški občini.

1. Kakšno je vaše mnenje na splošno o ureditvi vprašanja vrtičkarjev, ki je sedaj aktualno v viški in drugih ljubljanskih občinah v procesu denacionalizacije?

Tudi pri nas vprašanje vrtičkarjev ni urejeno. Z vrtičkarstvom se ukvarjajo razna društva. Sedaj smo v procesu preoblikovanja zemljiške politike, kar bo nedvomno bistveno vplivalo tudi na izbrano prostora za namene vrtičkarjev. Predvsem ne želimo neorganiziranega širjenja »vrtičkarskih območij«, ki dajejo videz barakarskih naselij. Na žalost doslej vse aktivnosti tega področja potekajo mimo občin.

2. Kakšno so realne možnosti pri nas za uresničitev zamisli o vrtičkarstvu po evropskih vzorih?

Menim da je vrtičkarstvo dejavnost, ki zelo pozitivno vpliva na prebivalce mesta. Prav tako menim da bi morali v planskih dokumentih opredeliti območje za vrtičke s prostorskim izvedbenim aktom pa določiti pogoje in merila ureditve takih območij. Pri tem pa se lahko zgledujemo po ureditvah vrtičkarskih območij v drugih zahodnoevropskih državah, Avstrija, Švedska...

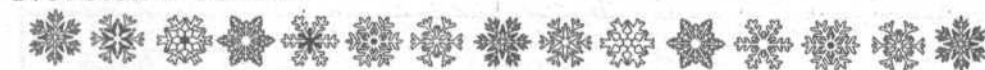
Uredništvo »Naše komune«

Cvetličarna

Trgovski center Rakovnik
(Dolenjska cesta 43)
nova telefonska številka 127-33-60

Novoletno voščilo

GOSTINSKO PODJETJE »VIČ«
LJUBLJANA, GRADAŠKA 10
TEL. 211-752, FAX 227 115
VOŠČI VESELE PRAZNIKE IN
SREČNO NOVO LETO 1994
in vas vabi v svoje gostilne:

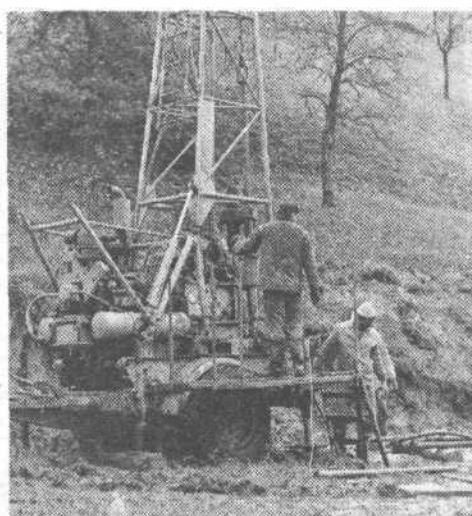
- Pod Rožnikom, Cesta na Rožnik 18, tel. 213-446
- Mirje, Tržaška cesta 5, tel. 218-060
- Pod Vrbo, Zihnerlova 36, tel. 224-291
- Šestica, Sloveška cesta 40, tel. 224-291
- Pod lipo, Borštnikov trg 3, tel. 221-277
- Pri vinski trti, Bohoričeva 9, tel. 316-037
- Tržaška cesta 5, tel. 218-060

Vam želi mnogo sreče in veliko lepega v Novem letu 1994!

KEMIČNA ČISTILNICA JSM
v Rožni dolini na Cesti V/27

želi vsem svojim strankam in občanom
SREČNO NOVO LETO 1994!

Kmalu boljša voda v Horjulu?

Po treh letih onesažene vode se Horjulčanom obeta, da bodo naposled le pili dobro, neoporečno vodo. Najnovejša raziskava v gornjem delu Horjula (Zagarjevem grabnu) so namreč pokazale, da je tu še dovolj vode, zdaj jo treba počakati samo še na kemične in biološke analize. Za te bodo pristojni v Horjulu zaprosili, kakor hitro bo končano vrtnanje in nekajdnevno črpanje vode. Zmogljivost črpanja v novem zajetu naj bi bila od 4 do 12 litrov vode na sekundo. Kolikor bodo analize pokazale, da je voda neoporečna, pravijo v KS Horjul, bodo dali delati projekte za izgradnjo novega zajetja. Ob tej priliki pa se ponovno zahvaljujejo Geološkemu zavodu za prizadevno raziskovalno delo.

B. V.

Polhograjska graščina čaka na uporabnike

Stara polhograjska graščina je nared, da sprejme uporabnike, zdaj sta na potezi uprava Javnega zavoda in občinski IS, da odločita, kdaj se bodo lahko v njej naselili umetniki. Kot nam je povedal predsednik sveta KS Polhov Gradec Marjan Plestenjak, si v kraju žulijo, da bi graščina čimprej zaživela, saj bo kraj le tako kaj imel od tega.

»Če grad ne bo služil svojemu namenu, bo začel spet propadati. Seveda pa smo zadovoljni, da so se spomeniško varstvo in druge ustrezne službe odločili za njegovo obnovo, vsaj ne bo ostal ruševina. Tudi izgled samega kraja je zdaj drugačen. Po mnenju številnih obiskovalcev, ki so si prišli ogledati grad, je to eden najlepših tovrstnih (obnovljenih) objektov pri nas.«

V zadnjem času je polhograjska graščina dobila še preostalo stavbno opremo, položili so tlake, nove so tudi sanitarije, tako da zdaj v grajskih prostorih pravzaprav manjkajo samo še svetila (lustr). Obnovo gradu stala financirala mestna in republiška ZKO (dosedanje stroške cenijo na prek pol milijona mark). Hkrati z obnovo grajskega poslopja pa so letos jeseni asfaltirali tudi cesto, ki pelje (od gradu) proti vasi, ki je bila prav tako že krepko potrebna obnove.

B. VRHOVEC

Zima prehitela marljive Horjulce

Kljub želji, da bi cesto skozi gornji stari del Horjula že letos asfaltirali, to najbrž zaradi zgodnje zime ne bo mogoče. Kljub temu, da so Horjulci tudi sami poprijeli za delo, tako so zabetonirali propust na Grabnu pri cerkvi in se tam spoprijeli tudi z zemeljskimi deli, sta sneg in zmrzal bila močnejša od želje in volje domačinov. Na fotografiji: Krajani Horjula pri prostovoljnem delu – betoniranju propusta pri cerkvi.

FRANCE BRUS

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠ KRAJ:

VIČ
Makadam se umika asfaltu

Z asfaltiranjem še zadnjih cest in njihovih stranskih priveskov, se bo makadam v KS Vič, kot kaže, dokočno umaknil v preteklost. V letošnjem letu je imela KS v načrtu še asfaltiranje Primorske ulice, vendar pa je prežgodnja zima ustavila gradbenice, tako da bodo dela najbrž dokončali šele spomladi. Razen te čakajo na asfalt le še kakih petdeset metrov dolga cesta od križišča pri Vinocetu proti Novi Viški c. in pa nič daljša Vidičeva ulica, ki pa deloma poteka že v KS Kozarje. Razvpiti makadam s Ceste na Brdo proti obvoznici je sicer daleč od KS Vič, vendar pa Vičani, tako kot Rožnodolci, to makadamsko cesto veliko uporabljajo, zato bi tudi radi, da bi jo že enkrat asfaltirali.

V letu 1994 bi radi v KS Vič dobili tudi pločnik še na drugi strani Sattnerjeve ulice (v dolžini cca 400 metrov), razmišljajo pa tudi o podhodu za pešce pod železniško progo ob Viški cesti, na kar pa bodo morali najbrž še nekaj časa počakati.

Pravo zbrko pa so, vsaj kot si razlagajo

Asfalt tudi na Plešivici

Potem ko so tudi sami pošteno zavihali rokave, so na Plešivici letos le dočakali tolikanj želeni asfalt. Gre za kaka dva kilometra dolgo vaško cesto, za katero so krajani odredili tudi kar čeden kupček denarja: nekateri so prispevali po 700 mark, drugi pa po 1500 mark, odvisno pač od lokacije. Sami so obnovili tudi vodovodno napeljava (na Žabnici, Rojici in Podolnici), zgradili propuste in meteorne kanale in postavili več obrambnih nasipov (škarj). Razen tega pa so asfaltirali še štiri krajše uličice (investitorji so bili tu sami krajani). Z vsemi stranskimi priključki je cesta dolga 2400 metrov. Delo na cesti je steklo že januarja letos, v celoti pa naj bi ga končali prihodnje leto.

»To je bilo eno največjih del v naši KS. Toliko asfalta kot smo ga dobili letos, ga nismo še nikoli. Drugo leto bomo storili vse, da bo asfalt dobil še preostali makadamski odsek na cesti Notranja Gorice–Log,« je zadovoljen z opravljenim delom predsednik sveta KS Notranje Gorice–Plešivica Jože Sojer.

Za leto 1994 imajo v KS v planu tudi rekonstrukcijo Mavsarjeve ceste (za železniško progo), Ceste v Zamedvednico in v naselje za Kušljanovim gradom. Še zlasti potrebna asfalta je, kot pravi Jože Sojer, Mavsarjeva cesta, vendar pa bo treba pred izdelavo projektov prej opraviti še več zemeljskih posegov, poskrbeti za priključek na Podpeško cesto in zgraditi (sekundarne) priključke na kanalizacijsko omrežje. Cesta poteka po poplavnem področju.

»Imeli smo več razgovorov tudi za pričetek del na samem kanalizacijskem omrežju. Pričakujemo, da bomo imeli že v prvi polovici prihodnjega leta izdelano finančno konstrukcijo, v katero bo seveda vstet tudi nujni delež krajanov.«

B. V.

Stanovanjska soseska VS6/1
Dolgi most se še vedno duši v prahu

Krajani stanovanjske soseske VS6/1 Dolgi most, ki sodi v KS Kozarje, so vse bolj nezadovoljni s komunalno (ne)urejenostjo v njihovem okolišu. Problematičen je zlasti stari del naselja, pravijo, kot so Podvozna pot, Ramovševa ulica, Cesta v Zgornji log in Cesta za progo.

»Medtem ko je nastajal novi del naselja, je stari del postajal vse bolj zapuščen. Ceste so še makadamske, ni pa urejena tudi kanalizacija, tako da se fekalije še vedno prosto razlivajo po površini, pa tudi javna razsvetljava je še iz časov Marije Terezije. Zdjaj, ko je deževno vreme, je vseposod eno samo blato, v sušnem času pa prah. Posebno neurejena je Podvozna pot. Vzdrževalec ceste Komunalno podjetje Ljubljana samo pokrpa luknje, drugega nič. Zavoljo prometa s težkimi vozili je cesta čedalje bolj uničena. Ljudje, ki živijo ob njej, se že dobesečno dušijo v prahu, ki ga povzročajo tovornjaki. Žalostno je, da se vse to dogaja v mestu. Zdjaj krajani soseske VS6/1 pripravljajo akcijo zbiranja prispevkov za komunalno ureditev njihovega okolja. Pričakujemo, da nam bo pri tem prisluhnila tudi držaba in nam priskočila na pomoč s finančno pomočjo,« pravijo v gradbenem odboru stanovanjske soseske VS6/1.

B. V.

